

[Handelsministeren.]

om virksomhedernes indtjening, synes i øvrigt at pege imod en tendens til en fremgang i indtjeningssejnen. De regnskabstal, der ledsager virksomhedernes årsberetninger, og de stigende aktiekurser er udtryk for, at 1972 har været et godt år for mange virksomheder, og 1973 tegner nok for de fleste til at blive bedre end 1972.

Det er rigtigt, at regeringen sidste år havde planer om en forbedring af erhvervenes skattemæssige afskrivninger. Udviklingen medførte, at en lempelse ikke var forsvarlig, og på baggrund af højkonjunktoren er behovet for et sådant incitament til øgede investeringer måske heller ikke helt så stort netop nu. Men regeringen har ikke af den grund opgivet tanken om på længere sigt at fremme erhvervslivets investeringer gennem forbedrede afskrivningsmuligheder.

Selvfinansiering løser ikke alene kapitalproblemerne for et ekspanderende erhvervsliv. Kapitaltilførsel udefra som egenkapital eller fremmedkapital er nødvendig.

Udviklingen har nødvendiggjort en begrænsning af pengeinstitutternes samlede udlån; men i forbindelse hermed har regeringen aftalt med Nationalbanken, at der drages omsorg for, at pengeinstitutternes udlån til eksport erhverv prioriteres fremfor andre udlån.

Regeringen ser det i øvrigt som et helt centralt problem at sikre en rimelig fordeling af ejerforholdet til kapitaltilvæksten i erhvervslivet og kan derfor ikke acceptere, at den nødvendige kapitalakkumulation alene sker i virksomhederne og hermed overvejende forbeholdes det forholdsvis snævre udsnit af befolkningen, som ejerne af virksomhederne repræsenterer. Forslaget om økonomisk demokrati må ses i denne sammenhæng. De ansattes medejerskab vil betyde, at midler, der ellers ville undrages virksomhederne, nu bliver stående i disse.

Problemerne omkring erhvervslivets kapitaltilførsel har for regeringen såvel en økonomisk som en social dimension, og regeringens forslag til økonomisk demokrati har

det dobbelte sigte både at sikre den nødvendige kapitalopsparing i virksomhederne og samtidig skabe et bredere fundament i ejermæssig henseende herfor. Jeg synes, forslaget kunne fortjene en mere nuanceret debat. Lovforslaget ligger nu over til videregående behandling i næste folketingssamling, så der kan blive mulighed for en bredere forståelse og yderligere drøftelse af forslaget indhold og konsekvenser såvel for virksomhederne som for de ansatte.

For arbejdskraftsituationens vedkommende må regeringen med tilfredshed konstatere, at beskæftigelsen er så høj og arbejdsløsheden så lav som nogen sinde. Den industrielle beskæftigelse er øget med ca. 20.000 ansatte i løbet af det sidste år. I den aktuelle situation kan mangelen på arbejdskraft imidlertid være et problem på nogle områder.

Arbejdsmarkedspolitikken må utvivlsomt indrettes på i videst muligt omfang at afhjælpe behovet gennem den mest effektive udnyttelse af vore arbejdskraftressourcer. Det er endnu ikke muligt — så kort tid efter vort medlemskab af EF — at vurdere, i hvilket omfang vi kan regne med yderligere arbejdskraft fra EF-landene og fra de nordiske lande.

En effektiv udnyttelse af vore indenlandske arbejdskraftressourcer peger bl.a. mod omskoling og uddannelse, der kan fremme den faglige bevægelighed. Regeringens skattemæssige overvejelser har også et sådant arbejdsmarkedspolitisk sigte.

Det erhvervspolitiske klima i et land bestemmes primært af den generelle økonomiske politik, som sammen med de internationale konjunkturer er bestemmende for afsætningsmulighederne, omkostningsudviklingen og dermed for den relative konkurrenceevne over for udlandet. Hertil kommer, at intet erhvervsliv i et moderne samfund kan udvikle sig uden støtte i en erhvervslovgivning, der på en smidig måde formidler erhvervslivets relationer til det øvrige samfund.

Siden begyndelsen af 1960erne er der af